

Külvárosi blues - a kormányváltás margójára

2009 május 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 1

Értékelés kiválasztása
nincs értékelve

Még

Mérték

Nézek ki a szerelvény ablakából és figyelem, ahogy rohannak a fák a töltés oldalában. A csepeli Helyi Érdek? Vasút, azaz a HÉV második kocsijában élvezem az utazás, nyújtotta élményeket. Elhagyjuk a Szabadkiköt?t és ahogy, közeledik a Szent Imre-téri megálló, úgy érzem egyre jobban zsigereimben gyermekkorom fátyolos emlékeit.

A fagylalt árus pavilon kellemes vanília illatát, keveredve az akkor még m?köd? Csepel Vas és Fémm?vek hatalmas kéményeib?l áradó fekete füst kátrányos b?zével. Emlékszem a mámoros randikra a Tanácsháztéren nyolckor, az óra alatt. Akkoriban még Tanácsháztérnek hívták ezt a hatalmas területet. A név változott, de a hangulat a régi maradt. Leszállva a HÉV-r?l, elindulok a régi gyárkapu irányába, s megpillantom a hajdani Lenin szobor még mindig meglév? talpazatát. S agyamban felvillan egy emlékkép a múltból.
B. József esztergályos miután kihörpintette az ötödik barackpálinkát is a gyár melletti talponálló olcsó cigaretták füstjét?l megsárgult bárpultjára könyökölve, kitántorgott az ajtón, elhaladt a már említett Lenin szobor mellett és hanyag mozdulattal fejébe húzta kétes tisztaságú svájci sapkáját. A presszó még mindig áll a Lenin szobor azonban már nem.

„Magányosan állok egy sötét udvaron
Egy régi, ócska lámpa csendesen lobog
Sorra kid?lt padok közt, lépkedek
Kevés a hely, ahova léphetek”

Kicsit félve lépek be a presszó nyikorgó ajtaján és leülök az ablak mellé egy m?márvány kör alakú asztalhoz. A falon egy eléggé megviselt kép lóg, a fiatal Puskás öcsi kezében egy labdával. Rajta felirat: *„Nándinak szeretettel: Öcsi”*
Igazi sportos hely, merül fel bennem, hiszen a másik falon az 1986-os Mexikói Labdarúgó VB kabalafigurája lóg, alatta kép a magyar válogatottról a következ? szöveggel: *„Mezeyre hallgattunk Mexikóba jutottunk!”*
Közben én is, alkalmazkodva a helyzethez és a körülményekhez, s természetesen ismerve Günther Walraff-ot az elvegyülés és álcázás nagymesterét, rendelek egy korsó sört. A mellettem lév? asztalnál heves politikai vita alakul ki, és a presszó másik sarkában valaki pénzt dob a zenegépbe, s már szól is a 3+2 együttes Kombiné cím? örökbecs? slágere.
Kis id? múlva, talán az elfogyasztott sör hatására felbátorodom és odahúzom a székemet a politizáló urak mellé. Asztaltársaim 60 év körüli férfiak. Egyikük kopasz, pocakos, a másikuk ?sz hajú magas szikár ember.
- Mi a véleményük a kormányváltásról, és mit várnak Bajnai Gordontól? - teszem fel a kérdést.
A magas szikár férfi, miután megtörölte ing ujjával a száját és lehúzta a harmadik fél deci pálinkáját, válaszolni kezdett:
- Tudod fiam, nekünk egyszer? munkásoknak, nem lesz jobb sorsa, akárki van a kormányban. Hittünk Medgyessynek, mert nem olyan magas lóról beszélt, mint Orbán, de csalódtunk. Most jön a Bajnai, az is megszedi még jobban magát, azután ? is elt?nik a süllyeszt?ben.
A kopasz pocakos férfi is szót kér, társa véleményének elhangzása után.
- Bizony-bizony Medgyessy átvert minket. Ott voltam a Munkásotthonban itt a sarkon - kimutat az ablakon, s folytatja - , amikor azt mondta, hogy szívén fogja viselni a munkások sorsát aztán szart ránk magasról. Nem várok semmi jót. -fejezte be csalódottan a férfi.
A csalódottság és a kiábrándultság mind a kett?jük hangjából érz?dik. Elköszönök, majd odalépek a bárpultnál könyökl?, szintén 60 év körüli alacsony fekete hajú férfihoz.
- Önnek mi a véleménye Bajnai Gordonról? - kérdezem.
A férfi rám néz, majd mint aki valamiféle nagy titok tudója odahajol hozzám és jelent?ségteljesen mondja:
- Kilencszázhatvankett?ben, a Lámpagyárban dolgoztam …, s a m?vezet?nket Bajnainak hívták nagyon rendes srác volt. Szerintem ennek a Bajnainak lehet a fia a miniszterelnök. Nagyon jó elnök lesz bel?le, ha az apjára ütött. Óhatatlanul is a P.Mobil együttes Lámpagyár cím? száma jutott az eszembe.

„Te vagy a fény az éjszakában, gyere dolgozz a lámpagyárban.
Te vagy a fény a lámpagyárban, világíts az éjszakában!”

Még próbálkozom néhány embernél, de elküldenek, mondván magasról tesznek a politikára, mint ahogy a politikusok is tesznek az emberekre. S azt kell, hogy mondjam van is ezekben a véleményekben némi igazság. Közben rám esteledik a csepeli presszóban. Fizetek és kilépek a friss leveg?re, s a cigaretta füst csak úgy ömlik ki utánam a hideg ?szi éjszakában. Felhajtom a kabátom gallérját, s szép lassan elindulok a megálló irányába.

„A sarkon áll egy alak, rám vigyorog,
Szólni nincs kedvem, hát tovább indulok,
A régi téren talán vár még valaki,
Vele jó lesz egy cigit megosztani”

- Idézetek: Edda M?vek - Edda Blues cím? számából valók.

Csépányi Balázs

Ajánló